

pålagte forpligtelser, skal *godkendes af Kommunernes Lønningsnævn*.

Om baggrunden for fremsættelsen af lovforslaget hedder det i indenrigsministerens fremsættelsestale:

„Når lov nr. 333 af 19. juni 1974 om social bistand træder i kraft den 1. april 1976, vil ansvaret for opretholdelsen og driften af en række institutioner, der hidtil har været administreret centralt gennem socialstyrelsen, blive lagt ud til kommunerne og amtskommunerne.

Efter loven kan institutionerne oprettes og drives af kommunerne og amtskommunerne eller som selvejende institutioner, med hvilke kommunerne og amtskommunerne indgår overenskomst.

Løn- og ansættelsesforhold for personale ved kommunalt drevne institutioner skal efter den gældende bestemmelse i den kommunale styrelseslovs § 67 godkendes af Kommunernes Lønningsnævn, medens dette ikke er tilfældet for så vidt angår personalet ved de selvejende institutioner. For så vidt angår dag- og døgninstitutioner for børn og unge har socialministeren og finansministeren hidtil varetaget et centralt tilsyn med løn- og ansættelsesforhold for personalet ved disse institutioner, men dette tilsyn bortfalder ved bistandslovens ikrafttræden.

Det må imidlertid anses for ønskeligt, at der skabes mulighed for at sikre, at der fastsættes ensartede løn- og ansættelsesforhold for tilsvarende grupper af personale ved institutioner inden for den sociale sektor, uanset om de pågældende er ansat ved kommunalt drevne institutioner eller ved selvejende institutioner.“

Ved 1. behandling fik lovforslaget en overvejende velvillig modtagelse, og i den af udvalget afgivne betænkning blev lovforslaget af *udvalget* indstillet til *vedtagelse uændret*. Et mindretal (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) forudsatte dog, at lovforslaget i alt-overvejende grad ville blive benyttet til at hindre lønekspllosioner for socialarbejderfagforeningsmedlemmer i selvejende institutioner, der reelt ejes af kommuner, der ikke forstår nødvendigheden af at holde igen på offentlige udgifter, medens et andet mindretal (det konservative folkepartis medlem af udvalget) forudsatte, at det ikke ved lovforslagets gennemførelse på nogen måde tilsigtedes at hindre det private initiativs udfoldelse, og at lovforslaget ikke udnyttedes til at gøre det offentlige lønførende på dette område.

Lovforslaget vedtoges ved 3. behandling enstemmigt med 163 stemmer.